

באישון ליל העבירו היהודים את שקי התבואה לאוצרות סתר, ואילו על האוצרות הריקים הופקדו שומרים. באישון לילה הגיעו השודדים הישמעאלים פרצו את הדלת ונכנסו פנימה. השומרים שהתכוננו לזה מיהרו לסגור את הדלתות במנעולי ברזל כבדים. כך נתפסו השודדים אשר ספגו מכות קשות ואח"כ הוסגרו לשלטונות.

ר"ח לייב לוי בספרו "חזון ציון" מספר, כי פחד נפל על היהודים באשר מספר הישמעאלים שזממו להתנפל היה רב והם חנו לא הרחק בעמק יהושפט. הקהל התכונן לגרוע מכל, וכיעקב אבינו בשעתו עשו הכנות לדורון תפילה ומלחמה.

לתקוף או להתגונן?

השאלה שעמדה אז על הפרק, אם לצאת לתקיפה בעקבות ה"שמועות" ובכך אפשר שהדבר ירגיז את הישמעאלים שכניהם "הטובים", או שימתינו לפורעים בסמטאות הרובע. החלטת הרבנים היתה - לתקוף! כי בהפתעה יש סיכוי להכרעה מהירה ואילו בהמתנה ל"ספיגה" יפלו בודאי כמה וכמה יהודים.

באישון לילה יצאו בני "הגווארדיה" מהשער הקטן שבחומה מצד מזרח והתקיפו על אנשי הכנופיה שהיו שרועים באהליהם על פני עמק יהושפט ולא חלמו על אפשרות כזו שהיהודים המסכנים והנדכאים יתקיפו אותם! ההלם היה רב. רבים מהם נהרגו אחרים נפוצו לכל עבר ואילו הישמעאלים הירושלמים, ששמעו על עוז רוחם של היהודים החלו לדבר אליהם בדרך ארץ...

השר ר"ח מונטיפיורי מסייע לאנשי ירושלים

את רכישת ההקני שריפה (רובים) הראשונים לשמירה על בני הקהילה היהודית הסדיר הקונסול האנגלי בירושלים ג'ימס פין שנענה לפניותו של השר ר' משה מונטיפיורי. ר"ח מונטיפיורי אף שלח חיילים יהודיים משוחררים ששירתו בצבא האנגלי, כדי ללמד בני יהודה קשת ולאמן ידם לקרב לעת צרה.

השוו דת שנתפסו

כשנת תקע"ט היה רעב בארץ, התבואה היתה ביוקר וראשי הקהל אגרו מזון באוצרות מיוחדים כדי שיוכלו לכלכל את בני עדתם. אולם הישמעאלים ששמעו על אוצרות המזון אשר ליהודים זממו להתנפל ולשדוד את כל התבואה.

עולם המסילות • תשמ"ד • ג'ליון 116